

дата стоеше като закованъ на едно мѣсто. Той събра всичкитѣ си сили и едва успѣ да дойде на себе си. Погледна кофата въ ржцетѣ си, разлѣтитѣ по пода нечистотиин, мокрия часовой, другия и се хвана за главата.

— Пречиста майко, какво съмъ направилъ?
— И той започна да се извинява. На единъ дѣхъ имъ разправи страшния кошмаренъ сънъ.

Когато отново се намѣри самъ, той се почувствува като осъденъ на смъртъ.

— И азъ искамъ да живѣя—се врѣза парѣща мисль въ главата му. — Азъ трѣбва да живѣя!

Спомни си за книгитѣ, които го бѣха извели на улицата. Сега тѣ му се виждаха грамадни и страшни. Виждаше ги като врагове на своя животъ.

— Другаритѣ? — Нова опасностъ.

Погледътъ му отново попадна на малкото прозорче. Единъ самотенъ лжчъ, Богъ знай откъде проврѣлъ глава, бѣше кацналъ на горния му жгълъ. Той претърка очи и отново се взрѣ. Въ самия жгълъ личинката на неизвестно насѣкомо бѣше свила пашкулъ...

Радостни трѣпки го побиха.

— Спасение! Спасение! — едва въздържаше той възторга си. — Ето пжтя!...

Да! Да!..., Пеперудка... пеперудка е снесла яйце... Отъ това яйце се е излюпило червейче. Червейчето е направило пашкулъ. А сега отъ пашкула ще изхврѣкне нова, чиста, неопетнена пеперудка.

— Спасение!... И азъ ще стана червей..